

burde ved denne Bemyndigelse, som dette Forslag indeholder, henlægge Mere til Justitsministeriets Afgjørelse, end Justitsministeren kan afgjøre. Ja, det er ganske sandt. Men hvormed meget Justitsministeren i det enkelte givne Tilfælde kan afgjøre og hvormed ikke, det mener jeg bliver i det enkelte Tilfælde bestemt ved Loven, naar den først er bleven til Lov. Er det først vedtaget som Lov, at Justitsministeren paa Lagthingets Indstilling eller i Overeensstemmelse med dets Fleertal kan foretage Forandringer i visse Forhold, saa er det Lov. Det, der altsaa skulde tilbageholde os, er Frygten for, at visse Forhold skulde forandres paa en Maade, der ikke kunde billiges; men nu vil jeg henstille til det ærede Thing, om der virkelig er nogen reel Grund til denne Frygt. Justitsministeren kan, hedder det, efter Lagthingets Indstilling foreskrive de Betingelser, som herefter skulle gjælde om Grindefangsten, og altsaa kan han ogsaa foretage Forandringer heri. Troer man nu virkelig, at der er nogen Risiko ved at give Justitsministeren denne Bemyndigelse? Det Forhold, som den ærede Rigsdagsmand for Færøerne nævnte, vedrører Eiendomsforholdene paa Færøerne; men jeg troer ogsaa, at just Eiendomsbesiddere repræsenterede i Lagthinget. Dernæst kan ikke Lagthingets Majoritet eensidig give nogen Bestemmelse; Justitsministeren maa give sin Sanction dertil. Og lad os endelig sætte, hvad der forekommer mig at være aldeles utænkeligt, at en Justitsminister efter et Lagthings Indstilling i et saadant Punkt foreskriver en Bestemmelse, som ikke kunde billiges, saa

maa man dog huske paa, at vi have i hvert af Thingene et Medlem fra Færøerne, og at den Bemyndigelse, der er givet ved Lov, kan ogsaa tages tilbage ved Lov, eller at Virkningen deraf kan tilintetgjøres ved Lov.

Det forekommer mig, at Thinget har Grund til at glæde sig over, at Lovforslaget nu har faaet den Stikkelse, i hvilken det efter Justitsministerens Undringsforslag nu foreligger, og jeg skulde derfor meget ønske, at det maatte blive antaget. Jeg skulde navnlig ønske det af en Grund, der specielt vedrører Færøerne, og som jeg har hørt udvikle, da den ærede Rigsdagsmand selv var tilstede. Jeg har nemlig hørt den Anskuelse udvikle, at i de Lovudkast, som komme her fra Færøerne, burde egentlig den lovgivende Magt her end ikke forandre en eneste Løddel eller en eneste Prik, fordi vi aldeles ikke forstode os paa reent særøiske Sager. Denne Anskuelse blev udviklet saa bestemt, støttet paa Erfaring fra Stedet og Kjendskab til Færøerne, at hvis denne Anskuelse strengt blev tagen til Følge, blev Rigsdagen et Expeditionscontoir for de af Lagthinget og Amtmanden paa Færøerne vedtagne Love, og hvis jeg tør gaae videre i Sammenligningen, Hans Majestæt blev Contoirchefen. Det forekommer mig, at selv hvis dette Forslag ikke var saa smukt redigeret, som det synes mig det er, var det ønskeligt, at det gik igjennem, for at den nævnte Anskuelse kan komme til at gjøre sig gjældende, og jeg skulde derfor ogsaa af den Grund ønske og haabe, at Forslaget maatte gaae igjennem.